

EGYHÁZTÖRTÉNELMI ADATOK.

CXVII.

HUNYADI DEMETER UNITÁRIUS PÜSPÖK ZSINATOT HIRDET TÖRDÁRA
1592. MÁJUS 31-DIKÉRE.

Kelt Kolozsvártt, 1592. ápr. 25-én.

Demetrius Hunyadinus, Pastor in Domino Colosvariensis, et Superintendens Ecclesiarum Hungaricarum passim in Transylvania verum unum Deum viventem, et filium eius unigenitum Dominum nostrum Jesum Christum mediatorem unicum puro ac sincero pectore In Spiritu et veritate profitentium, Venerabilibus ac Integerrimis Senioribus, fratribus in Deo dilectissimis, nec non reliquis universis Verbi Divini praeconibus fidelissimis, una cum Scholarum moderato-ribus, nostre Jurisdictioni in domino subiectis gratiam, pacem, misericordiam, et spiritum sapientie, atque Illuminationis a Domino Deo Jisraelis, per Jesum Christum crucifixum toto ex animo precatur. Gravissime sane simul ac sapientissime, Viri Venerabiles, ab Isaia propheta sacro Domini spiritu coelitus afflato dictum illud olim fuit, Impiy ut mare feruent, non est pax (dixit Deus) Impys. Etenim sive mores et naturam quis spectet eorum, qui coeno Impietatis alto Innotuti, cum sese maculant ac deturpant, tum furoris vestro quodam Indomito perciti deseuire in pios, simplices, ac Religionis purioris amantes non cessant: sive Justum Dei Judicium spiritum vertiginis in eiusmodi obcoecatos homines mittentis consideres, utrobique pacem Impys non esse perfacile comperies. Itaque cum hoc quoque nostro tempore tristissimo, nec Satan ipse versutissimus, veritatis osor in-fensissimus, omnisque Impietatis et securitatis auctor nequissimus conqiescat, nec etiam organa eius longé latéque laxis furorum ha-benis grassantia religionem puram Impetere, gravare, odys, calumnys et conuitys (quantum quidem in se est) cessent: utique nostrarum partium est (cum praesertim hisce proximis temporibus aliquot fratrum bonam in colendis Domini vineis operam nauantium et strenue in palaestra Ecclesie demilitantium, ex hoc mundi labyrintho, cum suo quidem lucro, sed cum manifesto Ecclesie detrimento rapti ob-dormiuerint) pro Domini grege serio vigilare, orare, et gladio spiritus omnes sectarum Impiarum monstrosas opiniones, ne coeptum veritatis cursum Impediant, tollere, presecare, et a spon-sa Domini Jesu procul

arcere, atque propellere. Verum enim vero id praestare exacte, vel saltem utcumque pro talento nobis coelitus dato proseguere. Ita demum (opinor) poterimus, si et privatim spartam, quam quisque nostrum nactus est, ornare studebimus, et publicis in congressibus Deum precando, disceptando, arguendo mutuis colloquijs mutuam consensum venari, adinuenire, et diligenter conseruare toto studio conabimur, ut rata tandem in nobis Paulina illa sit Corinthys scripta obtestatio: Precor autem vos fratres per nomen Domini nostri Jesu Christi, ut idem loquamini omnes, et non sint inter vos dissidia, sed sitis coagmentati eadem mente et sententia. Quocirca ne nos quoque officio nostro hac In parte deesse videamur, constituimus (Domino Deo auxiliante) Synodum Thordam, ad diem May Mensis ultimum indicare, ac de more nostro solito conuocare, eo nimirum proposito, ut singuli fratrum aliquid, quod ei loco et tempori accomodatam sit, sive de quesitis Theologicis et mysterijs coelestibus, sive de disciplina morumque honestate, sive demum de rebus alys ad aedificationem domus Dei quoquomodo attinentibus, libere quidem sed placide tamen, et omni contentionis Immundice studio deposito, In medium proponant. Hortamur igitur amanter singulos vestrum, fratres in Domino charissimi, Imo etiam pro auctoritate Ecclesiae mandamus serio, ut ad diem locumque prescriptum mature atque Intempore, sine vlla tergiuersatione una cum Scholarum Rectoribus, in laudem et gloriam nominis diuini sempiternam, Ecclesiaeque emolumentum, sub poena graui rebellibus Synodi decreto Infigenda conueniatis, atque compareatis. Datum Claudiopoli 25 Aprilis, Anno a nato Christo Domino Millesimo Quingentesimo Nonagesimo secundo.

Demetrius Hwnyadinus m. p.

Eredetiye az aljára nyomott pecsét helyével, az erd. Muzeum kéziratárában (néhai gr. Lázár Miklós adománya).

Közli SZABÓ KÁROLY.

LII. ZSOLTÁR.

Dallam : Dicsőitünk és tisztelünk
Örök Isten téged stb.

(Unitárius Énekeskönyv.)

Mit dicsekszel bűneiddel
Te önbizott, te kevély?!...
Nem érzed Isten jóvoltát,
Mely kegyelmesen megbocsát,
S oltalma véd, hogy te élj?!...

Szólsz ármány, ravasz beszéddel,
Melynek hazugság neve;
Nyelved, mint éles beretva
— A nemes kebelt vagdalja —
Te álnokság mestere!...

Szereted a gonoszságot,
S a mi jó azt megveted;
A bűn, gonosz: bálványképed!
Mi szent, igaz: azt letéped,
Vagy gúnyolva neveted!...

Jaj neked!... az erős Isten
Szent haragja összetör...
Kigyomlál, kitép, kiszaggat,
A halállal elragadtat
Az élőknek földökből...

S az igazak mind ezt látva
Mondják: im a férfi ott! —
Ki az Isten hatalmában
Nem hitt... de bűn, s gazdagságban
Nagy kevélyen megbizott!...

Oh Uram én hajlékodban
Vagyok, élek és lakok,
Mint a zöldelő olajfa,